

220. Pyydän, kuunnelkaa tätä Kokemusta Taivaan Tuomiosalista

TAIVAAN TUOMIOSALI, PYYDÄN, KUUNNELKAA RICK JOYNERIN KOKEMUSTA

Kappale Rick Joynerin Kirjasta 'Petos Taistelu Voitto'

Jokaisella kohtaamisella verhoa poistetaan, niin että voimme nähdä Hänet selvemmin. Me emme muutu vain, kun näemme Hänen kunniansa, vaan näkemällä sen verhoamattomin kasvoin.

Jokainen, joka tulee Jumalan todellisiin tuomioihin, kulkee tällaista käytävää, tavatakseen niitä, jotka voivat helpottaa heitä poistamaan mitä ikinä verhoja he vielä kantavatkin; verhoja, jotka vääristävät heidän näkyään Hänestä.

Olin jo imenyt enemmän ymmärrystä kuin tunsin monien Maapallon vuosien opiskelujeni antaneen minulle. Aloin sitten tuntemaan, että kaikki minun opiskeluni ja etsimiseni Maapallolla olivat vain johtaneet minua eteenpäin etanan tahtiin. Kuinka monet elämät voisivat valmistella Minua Tuomioon? Minun elämäni oli jo tehnyt minut kelpaamattomaksi, enemmän kuin he, joita olin tavannut ja he hädin tuskin selvisivät tänne!

Sitten toinen mies ilmestyi joukoista. Hän oli ollut minun aikalaiseni, enkä tiennyt hänen kuolleen. En ollut koskaan tavannut häntä Maapallolla, mutta hänellä oli suurenmoinen palvelustoimi, jota minä kunnioitin hyvin paljon. Hänen kouluttamiensa ihmisten kautta, tuhansia oli johdatettu pelastukseen ja monia suuria kirkkoja oli perustettu.

Hän pyysi, voisiko hän vain halata minua minuutin ajan, ja minä suostuin, tuntien itseni hieman noloksi. Kun halusimme, tunsin niin voimakkaan rakkauden tulevan hänestä, että suuri kipu sisälläni lakkasi tekemästä kipeää. Olin tullut niin tottuneeksi kipuun, etten edes huomannut sitä, ennen kuin se lakkasi. Kun hän päästi minut otteestaan, kerroin hänelle, että hänen halauksensa oli parantanut minussa jotakin. Hänen ilonsa tästä oli perusteellista. Sitten hän alkoi kertomaan minulle, miksi hän oli alhaisinta kastia Taivaassa...

(Mies) 'Tulin niin röyhkeäksi elämäni lopulla, etten voinut kuvitella, että Herra tekisi mitään merkittävää, ellei Hän tekisi sitä minun kauttani. Aloin kajoamaan Herran voideltuihin ja tekemään Hänen profeetoilleen vahinkoa. Olin itsekäs ja ylpeä, kun Herra käytti yhtä minun omista opetuslapsistani ja tulin mustasukkaiseksi, kun Herra liikkui kenen tahansa minun omaan palvelutoimeeni kuulumattoman kautta. Minä etsin mitä tahansa vikaa heistä, mihin olisin pystynyt hyökkäämään. En tiennyt, että joka kerran, kun tein tämän, minä vain alensin itseäni lisää.'

(Rick Joyner) 'En tiennyt, että olit koskaan tehnyt mitään sellaista.'

(Mies) 'Yllytin alaisuudessa olevia ihmisiä tekemään likaisen työni. Laitoin heidät koluamaan Maapallon, löytääkseni minkä tahansa virheen tai synnin toisten elämästä, paljastaakseni heidät.'

'Minusta tuli pahin asia, mitä ihmisestä voi tulla Maapallolla – kompastuskivi, joka tuotti toisia kompastuskiviä. Me kylvimme pelkoa ja erillisyyttä läpi kirkon, totuuden puolustamisen nimessä. Omahyväisyydessäni olin matkalla kadotukseen. Suuressa armossaan Herra salli taudin iskeä minuun, joka toisi hitaan ja nöyryyttävän lopun.'

'Juuri ennen kuin kuolin, tulin järkiini ja kaduin. Olen vain niin kiitollinen, kun yleensä edes olen täällä. Minä saatan olla yksi Hänen vähimmistään täällä, mutta se on paljon enemmän, kuin mitä minä ansaitsen. En vain voinut jättää tätä huonetta, ennen kuin sain mahdollisuuden pyytää anteeksi niiltä teistä, joille minä tein niin väärin.'

(Rick Joyner) 'Mutta et sinä koskaan tehnyt väärin minua kohtaan.'

(Mies) 'Oi, mutta minä todella tein, monet hyökkäyksistä sinua kohtaan, tulivat niiltä, joita olin kiihottanut ja rohkaissut heidän hyökkäyksissään muita kohtaan. Vaikka en ehkä toteuttanut hyökkäyksiä henkilökohtaisesti, Herra pitää minua yhtä vastuullisena, kuin niitä, jotka toteuttivat ne.'

(Rick Joyner) 'Ymmärrän... Varmasti minä annan sinulle anteeksi.'

Aloin jo muistamaan, kuinka olin tehnyt saman asian, vaikkakin pienemmässä mittakaavassa. Palautin mieleeni, kuinka olin sallinut tyytymättömien kirkon jäsenten levittää myrkyään siitä kirkosta, ilman että estin sitä. Tiesin, että vain sallimalla heidän tekevän tätä, ilman että ojensin heitä, olin rohkaissut heitä jatkamaan.

Muistan ajatelleeni, että tämä oli oikeutettua sen kirkon virheiden vuoksi. Sitten aloin muistamaan, kuinka minä jopa olin toistanut monia heidän tarinoistaan, oikeuttaen ne sanomalla, että se oli vain pyytääkseni esirukousta. Pian suuri samalaisten tapahtumien tulva alkoi nousta sydämeeni. Jälleen, aloin olemaan häkeltynyt oman sieluni pahuudesta ja pimeydestä.

'Minä myös olen ollut kompastuskivi!' Valitin, pudottaen jälleen polvilleni. Tiesin ansaitsevani kuoleman, että ansaitsisin pahimman laatuksen helvetin. En ollut koskaan nähnyt sellaista armottomuutta, enkä raakuutta, jota nyt näin omassa sydämessäni.'

(Mies) 'Ja me aina lohdutimme itseämme, itse asiassa ajattelemalla, että me olimme tekemässä Jumalalle palveluksen, hyökkäämällä Hänen omia lapsiaan vastaan...' tämän miehen ymmärtäväinen ääni sanoi. 'On hyvä, että voit nähdä tämän, koska sinä voit mennä takaisin. Pyydän, varoita minun opetuslapsiani heidän lähestyvistä tuhostaan, jos he eivät kadu. Monia heistä on kutsuttu olemaan kuninkaita täällä, mutta jos he eivät kadu, he tulevat kohtaamaan kaikkein pahimman tuomion – kompastuskivien tuomion.'

'Minun nöyryyttävä sairauteni oli Jumalan armo. Kun seisoin valtaistuimen edessä, pyysin Herraa lähettämään sellaisen armon minun opetuslapsilleni. En voi siirtyä uudelleen heidän luokseen, mutta Hän on sallinut minulle tämän ajan sinun kanssasi. Pyydän, anna anteeksi ja vapauta ne, jotka ovat hyökänneet sinua kohtaan. He eivät todella ymmärrä, että he ovat tekemässä Syyttäjän työtä.'